

شماره ۱۳۰۶-ق

تاریخ ۲۲ خرداد

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

بجانب

اداره کل سرخانه شورای مجتبان
شماره ۳۵۰۴۰۹
تاریخ ۱۳۶۴/۱۲/۲۷

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۷۲۵۷۶ مورخ ۱۳۶۳/۱۲/۲۷ دولت در خصوص تاسیس وزارت صنایع سنگین که یک فوریت آن در جلسه ۱۳۶۴/۲/۱ مطرح و تصویب شده بود در جلسه علنی روز یکشنبه ۱۳۶۴/۳/۵ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی بتصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میشود. ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

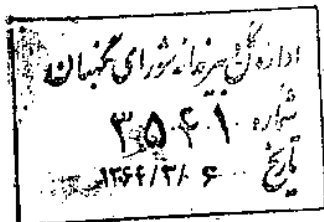
اکبر هاشمی

۵
۲
۱
۵
۲
۱
۵
۲
۱
۵
۲
۱

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۳۰۹
تاریخ ۳۰/۳/۶۰
پیوست

مجلس

لایحه تاسیس وزارت صنایع سنگین

- ماده ۱ - بمنظور اعمال اختیار دولت و فراهم آوردن موجبات توسعه و گسترش، ایجاد، بهره‌برداری، برنامه‌ریزی، هماهنگی، حمایت و هدایت آن دسته از صنایعی که در محدوده فعالیت‌های
- ریخته‌گری و نورد، (بغیر از موارد مستثنی شده در قانون معادن و فلزات مصوب مورخ ۱۳۶۳/۳/۵) آهنگری، ساخت و تولید وسائل و تجهیزات کارخانجات صنعتی، ماشین‌سازی، تجهیزات و سازه‌های فلزی، موتور و محرکه‌ها، ساخت و مونتاژ انواع وسائل نقلیه و بمنظور تأمین بخشی از نیازهای جامعه، کاهش وابستگی، نیل به خودکفائی و استقلال صنعتی، "وزارت صنایع سنگین" با وظایف و اختیارات زیر تاسیس میشود.
- ۱ - تهیه و تدوین و اعمال خط‌مشی و سیاست‌ها و برنامه‌ریزی لازم "بلندمدت، میان‌مدت و کوتاه‌مدت" برای فعالیت‌های مربوطه در بخش‌های دولتی، تعاونی و خصوصی با رعایت سایر قوانین و مقررات مربوط به بخش‌های اخیر در چهارچوب سیاست‌های اقتصادی فنی و اجتماعی کشور.
- ۲ - تهیه و تدوین و ایجاد نظام آمار و اطلاعات مناسب برای فعالیت‌های مربوطه جهت برنامه‌ریزی و ارزیابی و نظارت مستمر آنها هماهنگ با نظام آماري کشور.
- ۳ - بررسی و انجام اقدامات لازم بمنظور ایجاد و توسعه صنایع موضوع ماده یک این قانون در جهت رفع نیازهای کشور و صدور هرچه بیشتر محصولات صنعتی.
- ۴ - انجام مطالعات و اقدامات لازم جهت بهره‌برداری مطلوب از ظرفیت‌های صنعتی موجود.
- ۵ - برنامه‌ریزی و ایجاد هماهنگی لازم با صنایع نظامی کشور بمنظور مشارکت در تأمین نیازمندیها و تقویت قدرت دفاعی کشور با استفاده از صنایع تحت پوشش.
- ۶ - اولویت دادن به نیازهای دفاعی و تسلیحاتی کشور.
- ۷ - کوشش در اخذ و گسترش و ارتقاء سطح دانش فنی در زمینه‌های مربوطه با استفاده از روشها و ابزار مناسب در جهت نیل به خودکفائی صنعتی هرچه بیشتر کشور.
- ۸ - تهیه و تدوین سیاست‌ها و ضوابط لازم بمنظور تشویق و هدایت و حمایت متقاضیان، فعالیت در زمینه صنایع موضوع ماده یک این قانون و فراهم آوردن تسهیلات و اعطای کمک‌های فنی و اقتصادی لازم.
- ۹ - تهیه و تدوین اهداف و سیاست‌ها و برنامه‌ها و نظارت بر امر چگونگی کمک‌های

بمطابق

- اعتباری دولت در زمینه فعالیت‌های صنایع موضوع ماده یک این قانون که از طریق موسسات و بانکهای اعتباری تخصصی و سازمانهای صلاحیتدار مربوطه اعطاء میگردد .
- ۱۰- تهیه و تدوین و اجرای برنامه‌های آموزشی و پژوهشی و تحقیقات کاربردی با هماهنگی و همکاری دانشگاه‌ها ، موسسات و مراکز علمی ، تحقیقاتی و صنعتی و سایر دستگاه‌های ذیربط و ارائه خدمات و امکانات مناسب به محققین و پژوهشگرانی که در زمینه صنایع مذکور در ماده یک این قانون فعالیت مینمایند .
- ۱۱- همکاری با موسسات علمی و فنی و صنعتی بین‌المللی و عضویت و شرکت در موسسات ، سازمانها و شوراهای و مجامع و نمایشگاه‌های بین‌المللی با رعایت قوانین و مقررات مربوطه بمنظور تحقق اهداف صنعتی و صادراتی .
- ۱۲- همکاری با موسسه‌ها ستاندارد و تحقیقات صنعتی ایران بمنظور تدوین استانداردهای ملی مربوطه و همچنین تهیه و تدوین و اعمال استانداردهای فنی و مهندسی اختصاصی با استفاده از همکاری موسسات ذیربط داخلی و خارجی .
- ۱۳- فراهم آوردن موجبات تامین و تدارک مواد و قطعات و اقلام مورد نیاز فعالیت‌های صنایع موضوع ماده یک این قانون توسط واحدهای تحت پوشش و سایر دستگاه‌های ذیربط کشور .
- ۱۴- مشارکت در تهیه و تدوین مقررات صادرات و واردات محصولات صنایع موضوع ماده یک این قانون و نیز صدور اجازه و یا مباشرت و یا نظارت بر اقلام و تجهیزات صنعتی و وارداتی طرحهای عمرانی .
- ۱۵- همکاری در ایجاد شهرکها و نواحی صنعتی بمنظور ایجاد تسهیلات زیربنایی لازم جهت گسترش فعالیت‌های صنعتی و اعمال سیاست‌های منطقه‌ای .
- ۱۶- بررسی و تهیه و اجرای طرحهای احداث ، توسعه و تجهیز و نوسازی واحدهای تحت پوشش دولتی ، طرحهای خاص صنعتی و تسهیلات اختصاصی ، رفاهی ، بهداشتی و آموزشی واحدهای صنعتی مستقیماً یا از طریق موسسات و شرکتها و سازمانهای تابع یا وابسته ، با همکاری و مشارکت دستگاههای ذیربط ، ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط .
- ۱۷- اداره کلیه شرکتها و موسسات و سازمانهای دولتی تابعه و وابسته به دولت (باستثناء صنایع نظامی) که در زمینه صنایع موضوع ماده یک این قانون فعالیت می‌نمایند از طریق سازمانهای موجود یا با ایجاد موسسات و سازمانهای تابع و وابسته جدید .
- ۱۸- ایجاد و توسعه ، انحلال ، تجزیه و یا ادغام شرکتها و موسسات و سازمانهای دولتی

مقاله

که برای تحقق اهداف صنایع موضوع ماده یک این قانون ضروری می باشد ، با کسب مجوز از مراجع ذیربط .

۱۹- تهیه و پیشنهاد لوایح و مقررات و آئین نامه های لازم جهت تصویب مراجع ذیربط و تعیین شرایط و ضوابط صدور مجوزهای لازم .

۲۰- انجام اقدامات و اتخاذ تصمیمات لازم جهت اجراء و نظارت بر کلیه قوانین و مقررات ، و آئین نامه ها و شرایط و ضوابط مربوط به فعالیت های صنایع موضوع ماده یک این قانون .

تبصره ۱- برای احتراز از تداخل وظیفه بین این وزارتخانه و وزارت صنایع و تشخیص مصادیق صنایع مذکور در ماده یک این قانون کمیسیونی به سرپرستی و عضویت وزیر صنایع سنگین و وزراء صنایع و برنامه و بودجه یا نمایندگان نام الاختیار آنها تشکیل و مکلف به اتخاذ تصمیم بوده ، تصمیمات این هیات با دو رای موافق لازم الاجرا می باشد . مدت قانونی موضوع این تبصره سه ماه خواهد بود .

تبصره ۲- کلیه وظایف و اختیارات وزارت صنایع و معادن سابق موضوع قانون تشکیل وزارت صنایع و معادن مصوب ۱۳۵۳/۵/۵ و اصلاحات و الحاقیه های آن در مورد صنایع مذکور در این ماده به وزارت صنایع سنگین واگذار میشود .

تبصره ۳- وزیر صنایع سنگین عضو شورای اقتصاد و عضو مجمع عمومی شرکت ملی صنایع مس ایران و رئیس مجمع عمومی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران خواهد بود ، و همچنین علاوه بر شوراها و هیات ها و مجامع مذکور در قانون راجع به " تفویض وظایف و اختیارات وزیر صنایع و معادن سابق به وزراء صنایع ، صنایع سنگین و معادن و فلزات مصوب ۱۳۶۳/۳/۵ مجلس شورای اسلامی " وزراء مزبور و معاونین و یا نمایندگان آنها در مجامع و شوراها ی زیر نیز عضویت خواهند داشت .

- شورای عالی حفاظت فنی .

- شورای حقوق و دستمزد .

- شورای عالی انفورماتیک .

- شورای عالی تامین اجتماعی .

- شورای عالی کارآموزی .

- هیات نمایندگان اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران .

تبصره ۴- کلیه واحدهای صنعتی موضوع این ماده مکلف اند مجوزهای لازم را از وزارت صنایع سنگین دریافت نمایند . و همچنین در فعالیتهای مربوطه تابع سیاست و

مقاله

خط مشی این وزارتخانه میباشند .

ماده ۲ - شرکتها و موسسات و کارخانجاتی که در زمینه صنایع مذکور در ماده یک فعالیت داشته و تابع و یا وابسته به سازمان گسترش و توسعه صنایع ایران ، سازمان صنایع ملی ایران و دیگر موسسات تابع و یا وابسته به دولت که عمدتاً در زمینه صنایع مذکور در ماده یک این قانون فعالیت دارند (با استثناء صنایع نظامی) ، زیر نظر وزارت صنایع سنگین خواهند بود .

تبصره ۱ - کلیه وظایف و اختیارات وزیر صنایع و معادن سابق ، موضوع قانون تشکیل وزارت صنایع و معادن مصوب ۱۳۵۳/۵/۵ و اصلاحات و الحاقیه های آن در مورد شرکتها و سازمانهای مذکور در این ماده به وزیر صنایع سنگین واگذار میگردد .

تبصره ۲ - وظایف و اختیارات قانونی مجمع عمومی سازمان صنایع ملی ایران در مورد شرکت های موضوع ماده یک این قانون به مجمع عمومی سازمان گسترش و توسعه صنایع ایران ، و همچنین وظایف و اختیارات قانونی شورای سازمان صنایع ملی ایران در مورد شرکت های موضوع ماده یک این قانون به هیات عامل سازمان گسترش و توسعه صنایع ایران واگذار می گردد .

تبصره ۳ - دولت مکلف است موجبات کلیه نقل و انتقالات دارائی موسسات و شرکت های تابع و وابسته و همچنین دیون و مطالبات مربوطه موضوع این وزارتخانه را حداکثر ظرف مدت دو سال فراهم آورد .

ماده ۳ - به وزارت صنایع سنگین اختیار داده میشود که با توجه به ضرورت عملیات در جهت تحقق مفاد ماده یک ، اساسنامه لازم برای شرکت های مندرج در بند ۱۷ ماده یک این قانون را با انجام مطالعات لازم تهیه و پس از تایید هیاتی به سرپرستی وزیر صنایع سنگین و عضویت وزراء صنایع ، معادن و فلزات ، امورات اقتصادی و دارائی و برنامه و بودجه و تصویب هیات وزیران بمورد اجراء گذارد .

ماده ۴ - این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجراء است و کلیه موارد مخالف با این قانون ملغی الاثر خواهد بود .

لایحه قانونی فوق مشتمل بر چهار ماده و هفت تبصره در جلسه روز یکشنبه پنجم خرداد ماه یک هزار و سیصد و شصت و چهار بتصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است . ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۱۳۵۳
۲۴